

Zus & Zo

De maandelijkse column voor het 'Karooke', het lijfblad van de Vrije Basisschool 'de Mozaïek' in Kessel-Lo. Vol met beschouwende gedachten over het wel en wee in het leven van de Grote en de Kleine Zus.

Hun ervaringen en belevingen, geïnterpreteerd en verteld door de mama. Met illustraties van Wäsp.

Comfortzone

'Nee! Nee! Nee! Dat ben ik niet, schat! Ik ben niet de vrouw die je zoekt...' zo klinkt het vrolijk en eenstemmig uit de mondjes van de dolle dames. We zitten op de fiets. Het is woensdag en we doen de wekelijkse Odyssee van fietstochtjes naar activiteiten her en der.

Het is een zonnige herfst dag en er zijn veel mensen op straat. Ze kijken verbaasd maar geamuseerd naar de twee freules die onbeschroomd hun beste versie van Guido Belcanto ten berde brengen. Krachtig, glashelder en met hart en ziel. Rock & Roll op de fiets. K2 in Kessel-Lo.

De zussen bezitten een uitgebreid repertoire aan oorwurmen die ze gretig delen met de wereld. Kapitein Winokio wisselt af met Billy Joel die op zijn beurt plaats ruimt voor K3. Daarna voert Supertramp het hoge woord, gevolgd door de loepzuivere tonen van De Kleine Zeemeermin en Tori Amos. Jukebox op de fiets.

'Mama, jij moet meezingen!' klinkt het enthousiast. Ik kijk voorzichtig rond. Er zijn best wel veel mensen op straat... Mijn comfortzone is duidelijk heel wat kleiner dan de hunne. 'Whatever!' denk ik plots. Met zo'n vrolijke bende en zulk mooi weer! Ik gooi mijn schroom overboord en K2 wordt K3: 'Da's dan 25 zontjes alsjeblieft!'

Wat later die dag staat de Grote Zus op de ronde schijf in de speeltuin. Kaarsrecht op haar eigen draaiende podium. De Kleine Zus en ikzelf zijn het publiek. Ze strekt de armpjes breed uit en houdt het gezichtje berekend achteloos een beetje schuin. Met zelfverzekerde blik heft ze loepzuiver aan: 'Ja daar is Maja de bij! Ze vliegt door de lucht, als een vogel zo vrij!' Hiermee raakt ze een fijne snaar in de ziel van haar fans. En na dit magistrale optreden van 47 seconden volgt een daverend applaus. En buigingen. En bisnummers. En een handtekeningensessie. Een wereldster in Kessel-Lo! Terwijl we nog wat later aanschuiven bij de kassa van de supermarkt, dwalen mijn gedachten af. Kinderen. Ze nestelen zich in je hoofd. In je armen en in je hart. Het zachte wekken van de slapende lichaampjes in de ochtend. Een zoen en een knuffel op de speelplaats. Een klein handje zoekend naar

de jouwe tijdens een wandeling. Samen verhaaltjes lezen onder een dekentje. Cake en warme choco. Comfortzone ten top. En tegelijk halen ze je er ook weer uit. Luid meezingen op de fiets! Een 'Bommetje doen' in het zwembad. Zandkastelen bouwen op het strand en ze verdedigen tegen de 'piraten!' Schaterlachend gekke bekken trekken in de vensters van de treincoupé. Buiten je eigen comfortzone kan het er ontzettend vrolijk aan toe gaan.

En toch... 'Mama?' De Kleine Zus haalt me uit mijn kassa-aanschuifmijmeringen. Ze wijst en zegt met heldere stem. 'Die mijnheer heeft toch wel een hele dikke buik hé?' Ik word knalrood en probeer haar geduldig duidelijk te maken dat je niet op zo'n manier over de mensen mag spreken. Ze kijkt me begrijpend aan en we excuseren ons samen bij de heer die er gelukkig galant mee omgaat. 'Oef', denk ik. 'Dat ging goed.' Tot ze me een nanoseconde later hoorbaar toefluistert: 'Ja, maar er zit precies een baby in, en dat kan toch niet bij papa's?' Tja...

Die avond geniet ik van een heerlijke douche. Hoewel het geen draaischijf is (stel je voor), ik mijn armen niet breed kan uitstrekken (de ruimte is te klein), en er geen publiek is (gelukkig maar!), zing ik in de beslotenheid van die kleine comfortzone niet te luid en ook niet loepzuiver een van de vele oorwurmen van de meisjes. Nog een wereldster in Kessel-lo? Wel ja, misschien. Voor heel even. En gelukkig niemand die het weet...

www.waspstrips.net